

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.21/2013/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év január 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **I.r. vádlott és társai** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. január 03. napján kihirdetett KB.I.23/2011/12.számú ítéletét **megváltoztatja.**

III.r. vádlottal szemben folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétsége (Btk. 438. § (1) bekezdése) miatt folyamatban lévő büntetőeljárást **megszünteti.**

I.r., II.r. és IV.r. vádlottak cselekményének jogszabályi megjelölése a Btk. 438. § (1) bekezdése.

I.r. és II.r. vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetést 100 (egyszáz) napi tétel, napi tételenként 1.000 (egyezer) forint pénzbüntetésre,

míg **IV.r. vádlottal** szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre **enyhíti.**

I.r. és II.r. vádlottaknál az 100.000 (egyszázezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egynapi tétel összegének helyébe egynapi szabadságvesztés lép.

III.r. vádlott tekintetében felmerült 2.420 (kettőezer-négyszázhusz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I.r., II.r. és IV.r. vádlottak** vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen **III.r. vádlott** esetében fellebezésnek van helye, amelyet a vádlott és a katonai ügyész a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül terjeszthet elő.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. január 03. napján kihirdetett KB.I.23/2011/12. számú ítéletével **I., II., III. és IV.r. vádlottakat** bűnösnek mondta ki a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző, folytatólagosan elkövetett szolgálatban

kötelességszegés vétségében, ezért őket személyenként 100 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetésének esetére azok szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A vádlottakat személyenként 2.420 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd az elsőfokú ítéletet valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette.

A vádlottak és védőjük felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.187/2013/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács perrendszerű eljárása során ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és a vádlottak tagadása mellett ítéletének mérlegelési jogkörében megállapított tényállása megalapozott, felülbírálatra alkalmas. Egyetértett a bíróság a vádlottak bűnösségére levont következtetésével, illetve a cselekmények jogi minősítésével is. Álláspontja szerint a pénzbüntetés ugyan megfelelően nem tükrözi az egyéniesítést, azonban valamennyi vádlottal szemben a napi tétel összege a törvényben írt minimumban került megállapításra. Ezért nem látott lehetőséget az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlottak védője az elsőfokú eljárásban előterjesztett perbeszédét, illetve a vádlottak felmentése érdekében bejelentett fellebbezését továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint **tanú1** vallomása nem értékelhető olyan bizonyítékként, amely a vádlottak tagadása mellett alkalmas lenne a vádlottak bűnösségének megállapítására. Felhívta a figyelmet arra, hogy e tanú nyomozás során tett vallomása ellentétben állt a tárgyaláson előterjesztett vallomásával. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság e körülményt nem értékelte, illetve az ellentmondások nem kerültek feloldásra. Kifogásolta az eljárás tisztességességét, mivel álláspontja szerint csupán egy bizonyíték alapján került sor a vádlottak elmarasztalására, további bizonyítékok nem kerültek beszerzésre, pedig ennek lehetősége fennállt. E körben arra hivatkozott, hogy az eljáró nyomozó hatóság nem szerezte be a határátkelőhelyen működő kamerarendszer felvételeit, illetve nem kerültek kihallgatásra azok a tanúk, akik a vádbeli időpontban átlépték a határt, pedig erre szintén lett volna lehetőség. Ugyanígy hiányolta a határátkelőhelyen szolgálatot teljesítő további személyek kihallgatását, mivel a rendőrökön kívül pénzügyőrök is feladatot teljesítettek az adott időszakban. Ilyen előzmények mellett álláspontja szerint nem lehet egy bizonyítékra alapozni a tényállás megállapítását. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan, az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta elsődlegesen. Amennyiben a bíróság erre lehetőséget nem látna, úgy az elsőfokú ítéletben kiszabott jogkövetkezmények enyhítésére tett indítványt.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy

az elsőfokú bíróság az ügy érkezését követően indokolatlanul késve tűzte ki az ügyet tárgyalásra, ezzel megsértve a Be. 278. § (1) bekezdésében írt határidőt. A rendelkezésre álló tárgyalási jegyzőkönyvből nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság eleget tett-e a Be. 281. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 284. § (1) bekezdésében írtaknak, továbbá az sem derül ki a jegyzőkönyvből, hogy a vádlottak egymás távollétében kerültek-e kihallgatásra, azaz a Be. 288. § (1) bekezdésében írtak betartásra kerültek-e. Ezen eljárási szabálysértések a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem jelentettek olyan, a Be. 375. § (1) bekezdésében írt eljárási szabálysértéseket, amely az eljárás lefolytatására lényeges hatással lettek volna, ezért mind ez nem vezetett az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére.

Az elsőfokú bíróság az általa lefolytatott bizonyítási eljárás során törvényesen olvasta fel a vádlottak vallomásait, akik élve mentességi jogukkal, IV.r. vádlott kivételével az elsőfokú tárgyaláson nem kívántak vallomást tenni. A vádlottak valamennyien tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését és előadták, hogy szolgálatuk teljesítése során teljesítették külső ellenőrzési kötelezettségüket. E vallomásokkal szemben az elsőfokú bíróság az ellenőrző előjáró, **tanú1** vallomását fogadta el, aki cáfolta a vádlottak védekezését. Az elsőfokú bíróság megindokolta, hogy mérlegelési jogkörében miért e tanú vallomását fogadta el, helyesen hivatkozott arra, hogy e vallomást más közvetett bizonyítékok is alátámasztják. A bizonyítékokat értékelő tevékenységéről számot adott.

Az elsőfokú bíróság annyiban mulasztotta el indokolási kötelezettségét, hogy ítéletében nem indokolta meg az előterjesztett bizonyítási indítvány elutasítását. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az indokolási kötelezettség e megsértése szintén nem vezethetett az ítélet hatályon kívül helyezéséhez. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a tárgyalás időpontjában a védelem által indítványozott további bizonyítás, az elkövetéstől számított jelentős időmúlásra figyelemmel már nem lett volna teljesíthető, illetve az az eljárás indokolatlan elhúzódásához vezetett volna, ezért annak megalapozottan nem adott helyt az elsőfokú bíróság.

Az elsőfokú bíróság ilyen előzmények után terhelő tényállást állapított meg, amelyet a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján **IV.r. vádlott** személyi körülményeiben bekövetkezett változással kell kiegészíteni. E szerint **IV.r. vádlott** szolgálati viszonyát a ... Határrendészeti Kirendeltség vezetője 3/5-64/359-2013. számú parancsával 2013. október 10-ei hatállyal megszüntette.

Az előzőekben írt kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlottak védője által előterjesztett indítványt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás megalapozott, a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapszik. A másodfokú eljárásban nem merültek fel olyan új bizonyítékok, vagy tények, amelyek alapján a másodfokú bíróság szükségesnek tartotta volna további bizonyítás lefolytatását. A Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (3) bekezdései alapján a másodfokú bíróság nem értékelhette az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat. Az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállás tehát a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Megállapítható, hogy **III.r. vádlott** tekintetében, akinek szolgálati viszonya 2012. augusztus 31-én megszűnt, a Btk. 131. §-ában írt büntethetőséget megszüntető ok 2013. augusztus 31-én bekövetkezett. E szerint nem büntethető katonai vétség miatt az elkövető, ha a szolgálati viszonyának megszűnése óta egy év eltelt. Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa **III.r. vádlottal** szemben a folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt folyamatban levő büntetőeljárást a Be. 487. §-a alapján megszüntette. Az eljárást megszüntető rendelkezésre figyelemmel a másodfokú bíróság a Be. 339. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy **III.r. vádlott** tekintetében felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

E rendelkezés ellen a Be. 386. § (1) bekezdés c./ pontja alapján van helye fellebbezésnek.

Az elsőfokú bíróság a további vádlottak tekintetében okszerűen következtetett bűnösségükre, és helyesen minősítette cselekményüket is. A másodfokú bíróság a Be. 2. §-ára figyelemmel az elbíráláskor hatályos büntető törvényeket alkalmazta, figyelemmel arra, hogy az a vádlottak cselekményének enyhébb elbírálását teszi lehetővé.

A vádlottak a magyar államhatáron teljesített vezényelt szolgálatuk során nem tettek eleget külső ellenőrzési kötelezettségüknek, nem ellenőrizték a belépő gépjárműveket. Ezzel súlyosan megszegték a Rendőrség Határrendészeti Szabályzatában foglalt és az elsőfokú bíróság által felhívott rendelkezéseket. Ezzel megvalósították a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségét, figyelemmel arra, hogy kötelezettségüket több gépjármű tekintetében nem teljesítették.

Az enyhítés érdekében másodlagosan fenntartott fellebbezés a következők szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe a bűnösségi körülményeket, azonban további nyomatékos enyhítő körülményként kell értékelni a további időmúlást, amely nem róható a vádlottak terhére, továbbá azt a körülményt, hogy **IV.r. vádlott** szolgálati viszonya időközben megszűnt.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság lehetőséget látott a még szolgálati jogviszonyban álló **I. és II.r. vádlottakkal** szemben kiszabott pénzbüntetést

enyhítésére, és a velük szemben kiszabott pénzbüntetést 100 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre enyhítette. Egyúttal rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetése esetére azok szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A IV.r. vádlott tekintetében a másodfokú bíróság lehetőséget látott intézkedés alkalmazására figyelemmel arra, hogy e vádlott szolgálati viszonya megszűnt, és cselekménye, személyére is figyelemmel az elbírálás időpontjában már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy vele szemben a legenyhébb büntetés kiszabása is szükségtelen. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a megrovás alkalmazása is megfelelően szolgálja a büntetési célokat. (Btk. 64. § (1) és (2) bekezdés)

A másodfokú bíróság felhívja IV.r. vádlott figyelmét, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig azt helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. január 15.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással I., II. és IV.r. vádlott tekintetében jogerős és végrehajtható.

, 2014. január 15.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással III.r. **vádlt** tekintetében 2014. február 04-én jogerős.

, 2014. február 07.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő